

4S/14/2015 - 50
8015200322

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovovej a členiek senátu Mgr. Magdalény Želinskej a JUDr. Evy Slávikovej v právnej veci žalobcu **Consumer Finance Holding, a.s.**, IČO 35 923 130 so sídlom 060 01 Kežmarok, Hlavné nám. 12 *právne zastúpeného Beňo & Partners, advomísKa nanceiaria, s.r.o., Nam. sv. Egídia 93, Poprad* proti žalovanej **Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, 827 99 Bratislava, Prievozska 32 o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovanej zo dňa 12. júla 2011, č. SK/0554/99/2014 zo dňa 20. januára 2015 na základe žaloby takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou zo dňa 24.03.2015 domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej zo dňa 20. januára 2015 č. SK/0554/99/2014 v spojení s rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie zo sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 06.06.2014 č. U/0107/07/14 a vrátenie veci žalovanej na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa mu bola uložená sankcia vo výške 10 000 EUR pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 9 ods. 1 zákona č. 250/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Voči uvedenému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie, ktorému žalovaná nevyhovela a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v celom rozsahu potvrdila a konštatovala, že žalobca porušil právo spotrebiteľa na zabezpečenie, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala písomnú formu a aby každá zmluvná strana dostala najmenej jedno vyhotovenie v listinnej podobe, alebo na inom trvanlivom médiu pre dostupnosť spotrebiteľovi.

Je toho názoru, že Zmluva o pôžičke č. 8010747 bola dojednaná v písomnej forme tak ako to stanovuje § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a že proces uzatvorenia predmetnej zmluvy spĺňa podmienky uvedené v § 43a ods. 1 OZ a § 43c ods. 1 OZ. Prvým predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh na uzavretie zmluvy ako jednostranné právne úkony musí spĺňať tieto zákl. znaky:

1. Prejav vôle musí smerovať k uzavretiu zmluvy. Tento prejav vôle sa považuje za perfektný ak je výslovný a urobený s vážnym úmyslom uzavrieť zmluvu.
2. Návrh musí byť adresný, t.j. musí byť určený jednej alebo viacerým konkrétnym osobám s ponukou na konsens (na účasť na zmluve).
3. Návrh musí byť určitý, t.j. obsah tohto konsensu musia tvoriť aspoň podstatné obsahové náležitosti zmluvy.
4. Z prejavu vôle navrhovateľa musí byť zrejmé, že hodlá byť návrhom (ofertou) viazaný v prípade jeho prijatia.

Forma návrhu nie je predpísaná. Môže byť urobený ústne, písomne alebo inými prostriedkami telefaxom, telegram, výstupom z počítača). Žiadosť o poskytnutie pôžičky č. 8010747 ako prejav vôle smerujúci k uzatvoreniu zmluvy spĺňa vyššie uvedené predpoklady návrhu spôsobilého na uzatvorenie zmluvy.

Zdôraznil, že hoci spotrebiteľka prostredníctvom žiadosti najprv požiadala žalobcu o poskytnutie 6 000 EUR, následne však na základe telefonického zaznamenaného rozhovoru požiadala o jeho navýšenie na 10 000 EUR, kde jej prostredníctvom neho boli riadne oboznámené nové podmienky spotrebiteľského úveru vzhľadom na zmenenú výšku. Táto skutočnosť bola zaznamenaná elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby (overenie totožnosti spotrebiteľky), ktorá takýto právny úkon urobila. Ustanovenie § 40 ods. 3 a 4 OZ umožňuje, aby sa právny úkon urobil prostredníctvom modernej komunikačnej techniky. Pod pojmom iné elektronické prostriedky sa má namysli napr. fax, internet, e-mail, mobilný telefón. Právny úkon urobený takouto formou zákon považuje za právny úkon urobený v písomnej forme, ak sú súčasne splnené dve podmienky:

- a) musí ísť o prostriedky, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu
- b) musí byť identifikovateľná osoba, ktorá takýmto spôsobom urobila právny úkon

Vyššie uvedené podmienky telefonický rozhovor spĺňa. Žalobca teda dodržal zákonom

stanovenú písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Argumentoval tým, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci tvoria tieto listiny - žiadosť o spotrebiteľskom úvere (neskôr nahradená telefonickým zaznamenaným rozhovorom), podmienky k zmluve o poskytnutie účelovej pôžičky, všeobecné obchodné podmienky a potvrdzujúci/akceptačný list. Ide o celok obsahovo súvislých listín, ktoré na seba nadväzujú prostredníctvom inkorporačných klauzúl, pričom Žiadosť o poskytnutie sa považuje za „návrh zmluvy“, akceptačný list za „prijatie návrhu“, pričom Podmienky k zmluve a VOP tvoria ich neoddeliteľnú súčasť. Okrem toho si splnil všetky svoje zákonné informačné povinnosti, nakoľko spotrebiteľka pred a pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere disponovala jasne špecifikovaným výpočtom relevantných informácií.

Poukázal na to, že potvrdzujúci/akceptačný list, ktorý zaslal navrhovateľke a ktorý obsahoval zmeny týkajúce sa výšky pôžičky a dodatky k otázke celkovej sumy pôžičky, celkových nákladov, výšky splátok, RPMN, priemernej hodnoty RPMN, termínu konečnej splatnosti a úroku nemožno považovať za nový návrh, ani za odmietnutie návrhu, ale za prijatie návrhu, nakoľko spotrebiteľka bola tou, ktorá sama požiadala o navýšenie úveru prostredníctvom telefonického rozhovoru. Teda z jej strany došlo k prvotnému prejavu vôle smerujúcemu k uzavretiu zmluvy, pričom všetky podstatné obsahové náležitosti boli spotrebiteľke oznámené prostredníctvom telefonického rozhovoru. Samotné zaslanie potvrdzujúceho/akceptačného listu z jeho strany bolo len prijatím návrhu, ktoré spotrebiteľka zaslala.

Žalovaná navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

V písomnom vyjadrení v žalobe uviedla, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správne orgány v danom prípade postupovali v súlade so zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými v žalobcom sa správne orgány pri rozhodovaní podrobne zaoberali, pričom skutkové ako aj právne závery v odôvodnení prvostupňového aj druhostupňového rozhodnutia náležite odôvodnili.

Dôvodila, že písomná forma právneho úkonu predpokladá existenciu dvoch náležitostí a to:

- a) písomností (spočívajúcu v tom, že obsah právneho úkonu je zachytený v texte listiny)
- b) podpisu konajúcej osoby

Obe náležitosti musia byť splnené súčasne, aby išlo o platný písomný právny úkon (§ 40 ods. 3 OZ). Podpis je teda povinnou náležitosťou písomnej formy prejavu; písomný právny úkon platí až od podpisu konajúcej osoby. Pokiaľ právny úkon musí byť písomný, nebol jeho účastníkmi podpísaný, nemôže vyvolávať zamýšľané právne následky (to isté platí aj o zmene textu právneho úkonu).

Účelom a zmyslom Zákona o spotrebiteľských úveroch je zaviazat' veriteľa, aby

banky, nakoľko banka túto ako zmluvu neakceptovala). Telefonický rozhovor medzi účastníkom konania a spotrebiteľom (vzhľadom na vyššie uvedené) nemožno považovať za zachovanie písomnej formy elektronickými prostriedkami ani v zmysle § 40 ods. 4 OZ v spojení s požiadavkou podľa § 9 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch (každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi). Žalovaný je jednoznačne názoru, že právny úkon urobený takouto formou (mobilným telefónom) zákon nepovažuje za právny úkon urobený v písomnej forme.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej podľa piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p (ďalej len „O.s.p.“) opravujúci správne súdnictvo.

Podľa § 244 ods.1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov správnych orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť ich práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti priamo dotknuté.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. „rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 249 ods. 1 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Pri preskúmaní zákonnosti súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Z administratívneho spisu bolo zistené, že V. K. požiadala Inšpektorát SOI pre Prešovský kraj o prešetrenie spotrebiteľského úveru.

K žiadosti pripojila Žiadosť o poskytnutie pôžičky č. 8010747 zo dňa 20.11.2012, ktorej obsahom boli osobné údaje o klientovi (spotrebiteľovi); údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii; osobné údaje o spoludlžníkovi/spolužiadateľovi, jeho zamestnaní a finančnej situácii; výška požadovanej pôžičky - 6 000 EUR, poistenie schopnosti splácať pôžičku; vyhlásené klienta, spoludlžníka, zmluvných strán a podpis žiadosti. K žiadosti boli pripojené podmienky k zmluve o poskytnutí účelovej pôžičky.

Na základe podnetu spotrebiteľky bola inšpektormi SOI vykonaná dňa 26.02.2014

kontrola zameraná na dodržiavanie príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch a súvisiacich právnych predpisov, ako aj za účelom preverenia podnetu spotrebiteľa.

Z kontroly bol vykonaný inšpekčný záznam dňa 26.02.2014, podpísaný aj zástupcom žalobcu, z ktorého vyplýva, že inšpektori SOI zistili, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ neobdržal od veriteľa v žiadnej podobe. Spotrebiteľ obdržal tlačivo Žiadosť o poskytnutie pôžičky (Žiadosť klienta o poskytnutie spotrebiteľského úveru - návrh na uzatvorenie zmluvy), číslo žiadosti: ... a údaje o klientovi zo dňa 20.11.2012. Kontrolovaná osoba nepredložila žiadny relevantný dôkaz o tom, že pisateľka podnetu - spotrebiteľka obdržala písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere s obsahom podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca sa písomne vyjadril k inšpekčnému záznamu.

Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj vydal dňa 06.06.2014 pod č. U/0107/07/14 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, pre porušenie povinnosti veriteľa podľa č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu schválenia spotrebiteľského úveru účastníkom konania, t.j. k 13.12.2012 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“)

poskytovať spotrebiteľský úver len na základe písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 1 cit. Zákona o spotrebiteľských úveroch, ku ktorému došlo tým, že účastník konania dňa 13.12.2012 poskytol spotrebiteľovi - pisateľovi podnetu PO 1156/2013 spotrebiteľský úver bez dodržania zákonom o spotrebiteľských úveroch stanovenej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zistené pri výkone kontroly dňa 26.02.2014 v spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. poskytovateľ spotrebiteľských úverov, Bemoláková 4681/17, Poprad uložil podľa § 23 ods. 2 pís. ba) bod 4 cit. Zákona o spotrebiteľských úveroch pokutu vo výške 10 000,00 ERU, slovom desaťtisíc eur, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia poštovou poukázkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-01070714.

Výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že v rámci vykonanej kontroly u žalobcu zameranej na dodržiavanie príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch a súvisiacich právnych predpisov, ako aj na prešetrenie spotrebiteľského podnetu evidovaného správnym orgánom pod č. 1156/2013 (ďalej len „spotrebiteľský podnet“) bolo zistené, že účastník konania poskytol spotrebiteľovi - pisateľovi podnetu spotrebiteľský úver bez dodržania zákonom stanovenej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 9 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Za zistený nedostatok a preukázané porušenie zákona ako veriteľ zodpovedá v plnom rozsahu na základe objektívnej zodpovednosti. Z uvedeného dôvodu bolo voči nemu dňa 02.05.2014 začaté správne konanie o uložení pokuty. Účastník konania využil svoje procesné právo a k podkladu pre rozhodnutie zo dňa 05.03.2014 písomne vyjadril s tým, že nesúhlasí so záverom správneho orgánu vyjadrenom v inšpekčnom zázname. Inšpektorát dospel k záveru, že dôvody uvádzané vo vyjadrení účastníka konania ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou

zistený protiprávny stav. Požiadavka písomnej formy zmluvy, na základe ktorej sa poskytuje spotrebiteľský úver podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva z nutnosti zabezpečenia právnej istoty v týchto zmluvných vzťahoch a z nutnosti zabezpečenie dôkazov pre prípadné budúce spory. Samotná žiadosť spotrebiteľa o poskytnutie pôžičky č. 8010747 zo dňa 20.11.202 nemá v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch charakter návrhu na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a list účastníka konania, ktorým oznamuje spotrebiteľovi schválenie pôžičky dňa 13.12.2012, nie je prijatím návrhu. Žiadosť o poskytnutie pôžičky obsahuje údaje o spotrebiteľovi, o jeho majetkových a rodinných pomeroch a nie predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva medzi spotrebiteľom a účastníkom konania nevznikla ani len podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku (§43 a nasl.), pretože list účastníka konania, ktorý vo vyjadrení označil ako „akceptáciu návrhu zmluvy“, či „akceptačný list“ a ktorým reaguje na žiadosť spotrebiteľa o poskytnutie pôžičky, nemožno považovať za prijatie návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka (OZ), pretože obsahoval zmeny v otázke výšky pôžičky 10 000 Eur (v žiadosti požadované 6000 EUR) a dodatky v otázke celkovej sumy pôžičky, celkových nákladov, splátok, ročnej percentuálnej miery nákladov, priemernej hodnoty RPMN, termín konečnej splatnosti, ktoré žiadosť spotrebiteľa o poskytnutí pôžičky neobsahuje. Takéto prijatie návrhu s dodatkami alebo zmenami je vždy v zmysle § 44 ods. 2 OZ odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Ak teda aj došlo k nejakej dohode medzi účastníkom konania a spotrebiteľom ohľadom spotrebiteľského úveru, došlo tak len v inej ako písomnej forme. Nedostatok zákonom predpísanej formy právneho úkonu spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť (§ 40 OZ). Vykonanou kontrolou procesu tzv. „uzatvárania zmlúv o spotrebiteľskom úvere“ uplatňovaným účastníkom konania vo vzťahu k spotrebiteľovi pri poskytovaní spotrebiteľských úverov bolo teda bez akýchkoľvek pochybností zistené, že tento proces nie je v súlade s osobitným zákonom (s príslušnými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch), ale ani v súlade so všeobecnou právnou úpravou vzniku zmlúv podľa OZ na základ konsenzu zmluvných strán. V dôsledku takéhoto konania účastník konania uviedol spotrebiteľa do právnej neistoty a do dôkaznej núdze v otázke obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Absenciou písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa nenaplnili legitímne ekonomické záujmy spotrebiteľa (pisateľa podnetu) spočívajúce v prefinancovaní spotrebiteľského úveru iným (hypotekárnym) úverom prostredníctvom banky, keďže toto spotrebiteľovi bolo bankou odmietnuté výlučne z dôvodu chýbajúcej písomnej zmluvy.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím zo dňa 20.01.2015 č. SK/0554/99/2014 tak, že napadnuté rozhodnutie mení tak, že účastníkovi konania Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, pre porušenie povinnosti veriteľa podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného ku dňu schválenia spotrebiteľského úveru účastníkom konania, t.j. k 13.12.2012) zabezpečiť, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala písomnú formu podľa § 9 ods. 1 cit. Zákona o spotrebiteľských úveroch, ku ktorému došlo tým, že účastník konania dňa 13.12.2012 poskytol spotrebiteľovi - pisateľovi podnetu PO 1156/2013 spotrebiteľský úver na základe Žiadosti o poskytnutie pôžičky č. 8010747 zo dňa 20.11.2012 v spojení s „akceptačným listom“ o schválení predmetnej žiadosti, bez preukázania zákonom o spotrebiteľských úveroch v stanovenej

písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zistené pri výkone kontroly dňa 26.02.2014 v spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. - poskytovateľ spotrebiteľských úverov, Bernoláková 4681/17, Poprad a ukladá podľa § 23 ods. 2 pís. ba) bod 4 cit. Zákona o spotrebiteľských úveroch pokutu vo výške 10 000,00 EUR, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS-01070714.

Výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že preskúmal napadnuté rozhodnutie U/0107/07/14 zo dňa 06.06.2014, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. V napadnutom rozhodnutí správny orgán konštatoval, že účastník konania porušil povinnosť podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytovať spotrebiteľský úver na základe písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Považoval skutkový stav za spoľahlivo zistený a správne kvalifikovaný ako porušenie uvedeného ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, a však vzhľadom na znenie uvedeného ustanovenia citovaného zákona pristúpil k zmene slovného opisu porušenia povinností a z toho dôvodu zmenil výrok a odôvodnené napadnuté rozhodnutie tak, ako je to uvedené v tomto rozhodnutí, pričom dôvod na zvýšenie výšky uloženej pokuty v súvislosti s uvedeným nezistil. Konštatoval, že účastník konania relevantným spôsobom nepreukázal, že pisateľ podnetu - spotrebiteľ v danom prešetrovanom prípade obdržal písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahujúcu podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. relevantným spôsobom nepreukázal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere mala písomnú formu, čím došlo k porušeniu ust. § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Za zistené nedostatky účastník konania ako veriteľ podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v plnom rozsahu zodpovedá. V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, pre ktorú je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť si tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobre viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Zákon taxatívne vymenúva náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať. Pre zachovanie právnej istoty vo vzájomných vzťahoch strán zmluvného dojednanja je požiadavka písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere významná taktiež v dobe po jej uzavretí. Odvolací orgán sa v žiadnom prípade nestotožnil s názorom účastníka konania, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere v danom šetrenom prípade bola vyššie popísaným spôsobom uzatvorená písomnou formou. Spotrebiteľ svojím podpisom potvrdil iba žiadosť o poskytnutie pôžičky vo výške 6 000 EUR, ktorá sa však vzhľadom na jej obsah vonkoncom nedá stotožniť so zmluvou o spotrebiteľskom úvere naplňujúcu požiadavku podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žiadne iné dokumenty neboli zo strany spotrebiteľa podpísané. Žiadosť možno chápať ako určitý návrh uzavretia zmluvy, avšak vzhľadom na špeciálnu úpravu v oblasti spotrebiteľských úverov tento nezodpovedal návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (chýbajúce podstatné obsahové náležitosti podľa zákona). List účastníka konania, ktorý bol podľa tvrdení účastníka konania spotrebiteľovi zaslaný a ktorým

účastník konania reagoval na žiadosť spotrebiteľa o poskytnutie pôžičky nemožno považovať za prijatie návrhu ani len podľa všeobecnej úpravy OZ, pretože obsahoval zmeny v otázke výšky pôžičky a dodatky v otázke celkovej sumy pôžičky, celkových nákladov, výšky splátok, ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), priemernej hodnoty RPMN, termín konečnej splatnosti úroku, ktoré Žiadosť spotrebiteľa neobsahovala. Takéto prijatie návrhu je podľa OZ odmietnutím návrhu a považuje sa za návrh nový. Ak teda došlo k nejakej dohode medzi účastníkom konania a spotrebiteľom ohľadom spotrebiteľského úveru, došlo tak len v inej ako písomnej forme. Na uvedené nemá vplyv vzhľadom na vyššie zmienené ani vyhlásenie čl. XII Žiadosti. V prípade uvedenej Žiadosti sa jednalo o listinu formulároveho typu (predtlačene tlačivo), vopred naformulované, kde boli do jednotlivých častí („koloniek“) vpisované ručne údaje týkajúce sa spotrebiteľa, pričom obsahovala zmluvné podmienky/články (vyhlásenia), taktiež vopred naformulované, fakticky bez možnosti spotrebiteľa individuálne tieto ovplyvniť. Predkladateľom Žiadosti bol účastník konania. Podľa § 9 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Spotrebiteľ má právo disponovať písomnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere obsahujúcou všetky zákonom predpokladané podstatné náležitosti. Skutočnosť, že Žiadosť, ktorá nemá zákonom predpokladané podstatné obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, obsahuje podmienku, podľa ktorej spotrebiteľ vyhlasuje, že podpisom Žiadosti potvrdzuje slobodný a vážny prejav vôle uzatvoriť zmluvu o pôžičke (jemu inak nepredloženú za podmienok uvedených v žiadosti (nesplňajúcich požiadavku § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch), resp. doručením „akceptačného listu“ obsahujúceho zmeny a dodatky dochádza k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí pôžičky, je neakceptovateľná. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že jednotlivé dokumenty „zmluvy“ na seba prostredníctvom inkorporačných klauzúl odkazujú, navzájom na seba nadväzujú. Telefonický rozhovor medzi účastníkom konania a spotrebiteľom nemožno považovať za zachovanie písomnej formy elektronickými prostriedkami v zmysle § 40 ods. 4 OZ v spojení s požiadavkou podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v (každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi).

Pri určovaní výšky pokuty správny orgán prihliadol na skutočnosť, že nedodrzaním zákonom požadovanej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, účastník konania porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o spotrebiteľských úveroch. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa. Keďže spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, je potrebné dbať na to, aby veriteľ dôsledne dodržiaval povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o spotrebiteľských úveroch. Z hľadiska závažnosti správny orgán prihliadol k tomu, že uvedený postup účastníka konania je spôsobilý privodiť pre spotrebiteľa stav závažnej právnej neistoty v otázkach obsahu zmluvných podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže táto nemala písomnú formu a teda touto ani nedisponoval, čo môže mať nepriaznivé následky pri uplatňovaní si spotrebiteľových práv z takto vzniknutého záväzku. Rovnako tak je spotrebiteľ vystavený značnému riziku v prípade preukazovania existencie takejto zmluvy. Z hľadiska rozsahu a dĺžka protiprávneho konania správny orgán pri určení výšky uloženej pokuty vzal do úvahy,

že u účastníka konania išlo o zaužívaný systém poskytovania účelových spotrebiteľských úverov postupom, ktorý vo svojich účinkoch spôsobuje, že zmluva o spotrebiteľských úveroch nie je uzavretá v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona. Konanie účastníka konania považuje za vysoko spoločensky nebezpečné vzhľadom k tomu, že sa jednalo o dojednávanie spotrebiteľského úveru takým spôsobom, ktorý pri nedodržaní zákonom ustanovených podmienok ich poskytovania je spôsobilý poškodiť legitímne očakávania a ekonomické záujmy spotrebiteľa v značnom rozsahu. Účastník konania, ako veriteľ, je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené povinnosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, tzn. bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili zistené porušenie povinností.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. a) až y) cit. zákona zasa stanovuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 1, v zmysle ktorého veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkaným veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie v rozsahu písm. a) až t) cit. ustanovenia.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch je trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje
verné
reprodukovanie uložených informácií.

Podľa § 52 ods. 10Z, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 43a ods. 10Z, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak
je
dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 44 ods. 1, 2 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Preskúmaním veci krajský súd zistil, žaloba nie je dôvodná.
Krajský súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že žalobca porušil povinnosť podľa

§ 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytovať spotrebiteľský úver na základe písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za zistené nedostatky ako veriteľ podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v plnom rozsahu zodpovedá. Zákon taxatívne vymenúva náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať. Pre zachovanie právnej istoty vo vzájomných vzťahoch strán zmluvného dojednania je požiadavka písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere významná taktiež v dobe po jej uzavretí.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že spotrebiteľ svojím podpisom potvrdil iba žiadosť o poskytnutie pôžičky vo výške 6 000 EUR, ktorá sa však vzhľadom na jej obsah vonkoncom nedá stotožniť so zmluvou o spotrebiteľskom úvere naplňujúcu požiadavku podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žiadne iné dokumenty neboli zo strany spotrebiteľa podpísané.

Krajský súd konštatuje, že žiadosť možno síce chápať ako určitý návrh uzavretia zmluvy, avšak vzhľadom na špeciálnu úpravu v oblasti spotrebiteľských úverov tento nezodpovedal návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože neobsahovala podstatné obsahové náležitosti vyplývajúce zo zákona. Akceptačný list žalobcu, ktorý doručil spotrebiteľovi a ktorým reagoval na jeho žiadosť o poskytnutie pôžičky nemožno považovať za prijatie návrhu ani len podľa všeobecnej úpravy OZ, pretože obsahoval zmeny v otázke výšky pôžičky a dodatky v otázke celkovej sumy pôžičky, celkových nákladov, výšky splátok, ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), priemernej hodnoty RPMN, termín konečnej splatnosti úroku, ktoré žiadosť spotrebiteľa neobsahovala. Preto tento list nemožno považovať za prijatie návrhu ale o odmietnutie návrhu, prípadne o nový návrh aj podľa citovaných ustanovení OZ. Na uvedené nemá vplyv ani vyhlásenie v čl. XII žiadosti.

V prípade uvedenej žiadosti sa jednalo o listinu formulároveho typu (predtlačene tlačivo), vopred naformulované, kde boli do jednotlivých častí („koloniek“) vpisované ručne údaje týkajúce sa spotrebiteľa, pričom obsahovala zmluvné podmienky/články (vyhlásenia), taktiež vopred naformulované, fakticky bez možnosti spotrebiteľa individuálne tieto ovplyvniť. Predkladateľom žiadosti bol žalobca.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 9 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa spotrebiteľ nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Spotrebiteľ má právo disponovať písomnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere obsahujúcou všetky zákonom predpokladané podstatné náležitosti.

Je nepodstatné, že jednotlivé dokumenty na seba prostredníctvom inkorporačných klauzúl odkazujú, navzájom na seba nadväzujú. Telefonický rozhovor medzi účastníkom konania a spotrebiteľom nemožno považovať za zachovanie písomnej formy elektronickými prostriedkami v zmysle § 40 ods. 4 OZ v spojení s požiadavkou podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v (každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi).

Žalovaná rozhodla v súlade so zákonom, vo veci dostatočne zistila skutkový stav, svoje zistenia správne vyhodnotila a právne a skutkovo odôvodnila.

Vzhľadom na uvedené súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods.1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov koná nia nepriznal, lebo žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaná zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

Senát krajského súdu vo veci rozhodol jednohlasne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.

V Prešove dňa 12. novembra 2015

JUDr. Viera Zoľáková
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Makarová